

Příloha k protokolu o SZZ č.

Diplomantka: Jana Antošová

Vysoká škola: **Jihočeská univerzita, PF**

Katedra hudební výchovy

Aprobace: **ČJ-HV se zaměřením
na vzdělávání**

Datum odevzdání posudku: 13. 5. 2016

Vedoucí práce:

Mgr. Martin Voříšek, Ph.D.

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Masopustní zvyky Chodska se zaměřením na Postřekov

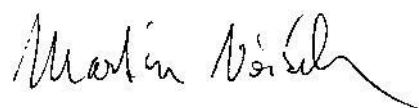
Pokládám za ideální, když téma absolventské práce vzejde z osobních zájmů autora či autorky. V případě předloženého textu tomu tak bylo a nutno poznamenat, že už od prvních setkání měla Jana Antošová poměrně jasnou představu o celkové struktuře.

V úvodní části přináší autorka obecné informace o historii masopustu a jeho průběhu, dále stručně popisuje historii Chodska, jeho regionální rozdělení a základní podobu chodského kroje jako jednoho z nejnápadnějších přeživších projevů lidové kultury. Celkově zde Jana Antošová prokazuje obstojně zvládnutou schopnost kompilace z různých zdrojů, které využívá v potěšitelném množství.

Hlavní část práce se pak zabývá masopustními zvyky na Chodsku s bližší charakteristikou těchto obyčejů ve třech zvolených obcích (Mrákově, Luženičkách a Postřekově). Největší množství těchto více či méně ritualizovaných zvyků se pochopitelně váže k samotnému konci masopustního období. Detailnější zaměření na Postřekov zcela logické, neboť relativně ustálené akce spojené se závěrem masopustu se zde konají po dobu pěti dní, od pátku až do masopustního úterý. Autorka v tomto případě samozřejmě popisuje především současnou praxi, což je jistě samo o sobě přínosné. Snaží se však dobrat i minulé podoby obdobných zvyků ve zvolených obcích, využívajíc k tomu kromě dostupné literatury i pamětnických výpovědí a rozhovoru s ředitelem domažlického Muzea Chodska, Mgr. Josefem Nejdlem. Je zřejmé, že z tohoto typu získávání informací plynou jistá rizika (k těm nejzřetelnějším patří kromě nutné subjektivnosti například obtížné určení stáří určitého jevu), i tak však tyto autentické vzpomínky pokládám za cennou součást práce. Za metodologicky sporné považuji úvodní rozdělení místních masopustů na vesnické, obnovené po roce 1989 a masopust postřekovský (s. 26-27), mimoto by se zřejmě dalo dílčím způsobem polemizovat i s některými dalšími údaji. Vezmeme-li však v potaz, že předložený text neaspiruje na podrobně argumentovanou folkloristickou studii, jeví se přítomná práce jako zdařilý počín sympaticky prozrazující autorčino zaujetí a nemalé odvedené úsilí.

Stran formálních náležitostí by se dalo vytknout několik neopravených překlepů, spíše ojedinělé stylistické neobratnosti, o něco důrazněji pak občasně nedostatky v interpunkci a především dvě hrubé chyby gramatické („*převleky [...] něco určitého představovali*“ – s. 11, „[kroj] *nosilí [...] obyvatelky chudých podhorských vesnic*“ – s. 23). S potěšením ovšem konstatuji, že v průběhu zpracování autorka v těchto ohledech mnohé velmi podstatně vylepšila, takže výsledek nepůsobí výrazně rušivě. S ohledem na tuto skutečnost a především vzhledem k tomu, že se podle mého soudu Janě Antošové podařilo vytvořit informačně přínosný a dobře koncipovaný text, doporučuji předloženou práci k obhajobě a navrhuji hodnocení „výborně“.

Návrh na klasifikaci bakalářské práce: **výborně**

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Martin Vošil". The signature is fluid and cursive, with a long horizontal stroke extending to the right.

podpis vedoucího práce

V Českých Budějovicích dne 13. 5. 2016

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------